

Sygn. akt I C 3011/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Poryżala

Protokolant: st. prot. sąd. Katarzyna Budzik

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2016 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa P. J.

przeciwko (...) S.A. w K.

o zapłatę 19 170 zł i ustalenie

I zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w K. na rzecz powoda P. J. kwotę 18 950 (osiemnaście tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt) zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29 stycznia 2015 r.;

II ustala, że strona pozwana - (...) S.A. w K. - ponosić będzie odpowiedzialność względem powoda P. J. za dalsze, mogące się ujawnić w przyszłości, skutki wypadku z dnia 6 grudnia 2013 r.;

III dalej idące powództwo oddala;

IV zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3 376 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

V nakazuje stronie pozwanej - (...) S.A. w K. - uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Kłodzku - kwotę 886,39 zł tytułem kosztów sądowych.

(...)

UZASADNIENIE

Powód, P. J., wniósł o zasądzenie od strony pozwanej, (...) S.A. w K. (poprzednio V.S.A. w K.), kwoty 2 170 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 8 września 2014 r. tytułem odszkodowania, kwoty 17 000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 września 2014 r. tytułem zadośćuczynienia i ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej za szkody mogące powstać w przyszłości, będące skutkiem zdarzenia z 6 grudnia 2013 r. oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 6 grudnia 2013 r., wychodząc z budynku przy ul. (...) w B., na chodniku przy klatce schodowej poślizgnął się i upadł na oblodzonej powierzchni chodnika. Na skutek powyższego zdarzenia powód doznał złamania kości strzałkowej oraz skręcenia stawu skokowego lewej nogi, co spowodowało konieczność leczenia, rehabilitacji i niezdolność do pracy. Powód wskazał, że skierował do strony pozwanej wezwanie do naprawienia szkody wynikłej z powyższego zdarzenia, lecz ta zaprzeczyła swej odpowiedzialności za powyższą szkodę, która obejmuje także koszty zabiegów rehabilitacyjnych – 140 zł, koszt zakupu sprzętu medycznego – 150 zł, pokrycie kosztów zastępstwa powoda w pracy przez inną osobę – 880 zł, koszt pomocy prawnej - poniesiony przez powoda – 1 230 zł (brutto),

tj. łącznie 2 170 zł, nie pomijając bólu oraz cierpienia fizycznego i psychicznego, które powód zmuszony był znosić w związku z urazami doznanymi wskutek powyższego wypadku.

Na rozprawie w dniu 4 marca 2016 r. strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 grudnia 2013 r. około godz. 7.00 przy ul. (...) w B. powód, wychodząc z budynku, w którym znajduje się jego mieszkanie, pośliznął się na śliskiej, pokrytej lodem, na którym zalegał świeży śnieg, nawierzchni chodnika i upadł bezpośrednio przy klatce schodowej. Po powyższym upadku powód stwierdził, że próbując stanąć na lewą nogę, odczuwa jej silny ból. Po dotarciu do miejsca zamieszkania – przy pomocy sąsiadki wracającej wówczas do domu – powód zorientował się, że lewa jego noga jest opuchnięta, a nadto odczuwał nasilenie bólu powyższej kończyny, w związku z czym został odwieziony przez znajomego do (...) Spółka z o.o. w B. - Poradnia Chirurgiczna, gdzie po przeprowadzonych badaniach, w tym rtg, u powoda stwierdzono złamanie strzałki lewej i skręcenie stawu skokowego lewego II #. Powodowi zalecono ortezę, którą utrzymywał przez okres sześciu tygodni. Z powodu dolegliwości bólowych lewej nogi powód był kilkakrotnie konsultowany przez specjalistę chirurga, tj. w dniu 10 grudnia 2013 r., 27 grudnia 2013 r., 17 stycznia 2014 r., a następnie 28 lutego 2014 r., który zalecił powodowi leki przeciwbólowe i przeciwzkrzepowe, zaś po usunięciu ortozy rehabilitację.

Dowód: - karty informacyjne, k.14 – 18

- faktura vat z 30.12.2013 r., k. 28

- wynik badania rtg z 06.12.2013 r., znajdujący się na nośniku CD, k. 20

- zeznania świadka T. M., k. 69

- zeznania świadka E. J., k. 69

- zeznania świadka M. P., k. 69

W lutym 2014 r. powód odbył z uwagi na wyżej opisany uraz lewej kończyny dolnej zalecone mu zabiegi rehabilitacyjne – fizykoterapię i kinezyterapię w Oddziale rehabilitacji ogólnoustrojowej w (...) Spółka z o.o. w B..

Dowód: - skierowanie na zabiegi rehabilitacyjne, k. 24

- faktura vat z 26.02.2014 r., k. 26

Na skutek wypadku z 6 grudnia 2013 r. powód doznał złamania kostki bocznej podudzia lewego i skręcenia stawu skokowego lewego.

Powyższe obrażenia skutkują u powoda dotychczas ograniczeniem ruchomości w stawie skokowym, bólami przy nadmiernym wysiłku fizycznym i obrzękiem pojawiającym się w godzinach wieczornych. Powyższe zmusza go do przyjmowania leków przeciwbólowych i stosowania, miejscowo, środków przeciwobrzękowych. Przebyty uraz może predysponować do wcześniejszego rozwoju zmian zwyrodnieniowych. W wyniku przebytego urazu została naruszona sprawność kończyny dolnej lewej zarówno w zakresie statycznego jak i dynamicznego obciążenia, co utrudnia czynności życia codziennego, jak i pracę zawodową, zaś rokowania są niepewne. Powód potrzebował i wymagał opieki innych osób przez okres, w którym powyższa kończyna była unieruchomiona w opatrunku i około dwa tygodnie po jego usunięciu (łącznie około siedmiu tygodni) i przez ten czas powód był niezdolny do wykonywania czynności zawodowych.

Stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu, którego powód doznał w konsekwencji opisanego wyżej wypadku, wynosi 8 %.

Dowód: - opinia biegłego z zakresu chirurgii i ortopedii - M. J., k. 88-91

Przed powyższym wypadkiem powód prowadził aktywny tryb życia, pracował - prowadził działalność gospodarczą w zakresie usług transportowych, uprawiał sport. Po wyżej opisanym zdarzeniu z powodu dolegliwości bólowych lewej nogi ograniczył uprawianie sportu, a w szczególności rozgrywki piłkarskie. Przez około siedem tygodni od czasu przedmiotowego wypadku powód - z uwagi na trudności w swobodnym poruszaniu się spowodowane unieruchomieniem kończyny dolnej lewej - zmuszony był korzystać z pomocy swej żony oraz matki w codziennych czynnościach.

Wobec opisanej wyżej niemożności swobodnego poruszania się, a co za tym idzie prowadzenia pojazdów, powód w dniu 8 stycznia 2014 r. zawarł ze Z. G. umowę zlecenia na okres od 8 stycznia 2014 r. do 8 lutego 2014 r., w ramach której zleceniobiorca (Z. G.) zastąpił powoda przez powyższy okres w obowiązkach kierowcy pojazdów w celu realizacji zobowiązań powoda wobec jego partnerów w zakresie prowadzonej przez powoda działalności gospodarczej, której przedmiotem były usługi transportowe, za co zleceniobiorca Z. G. otrzymał od powoda wynagrodzenie w kwocie 880 zł brutto.

Dowód: - umowa zlecenia z 08.01.2014 r., k. 22

- przesłuchanie powoda, k. 73

W dniu 6 grudnia 2013 r. prace objęte zakresem usług świadczonych przez stronę pozwaną na rzecz S. w B. związane z zimowym utrzymaniem terenu należącego do S. w B., w zasobach której znajduje się również lokal mieszkalny zajmowany przez powoda i jego rodzinę, rozpoczęto o godzinie 6.00 i były prowadzone przez pracowników strony pozwanej do godziny 12.00, a obejmowały odśnieżanie chodników, schodów, parkingów oraz posypywanie ich piaskiem.

Około godziny 7.00 nawierzchnia chodnika zlokalizowanego bezpośrednio przed klatką schodową prowadzącą do mieszkania powoda, jak również nawierzchnia schodów przy wejściu do niej, tj. przy ul. (...) w B., była oblodzona i nie posypana piaskiem.

Dowód: - dzienne rozliczenia godzin pracy, k. 65- 66

- zeznania świadka T. M., k. 69

- zeznania świadka E. J., k. 69

W związku z koniecznością leczenia i rehabilitacji po powyższym wypadku powód poniósł koszty zakupu aparatu tulejkowego na podudzie - 150 zł – oraz rehabilitacji – 140 zł.

Dowód: - skierowanie na zabiegi, k. 24

- faktura vat nr (...), k. 26

- faktura vat nr (...), k. 28

W piśmie z datą 5 września 2014 r. powód, reprezentowany przez pełnomocnika, adwokata K. G., zażądał od strony pozwanej kwoty 20 000 zł tytułem odszkodowania w związku z konsekwencjami wypadku z 6 grudnia 2013 r. Strona pozwana w piśmie z datą 22 września 2014 r. wskazała, iż nie ponosi odpowiedzialności za powyższą szkodę i odmówiła zapłaty odszkodowania, podając ponadto, że na poparcie żądania kwoty 20 000 zł pełnomocnik powoda nie złożył

żadnych dowodów potwierdzających wysokość kosztów poniesionych przez powoda, a niezbędnych do naprawienia wyżej opisanej szkody.

Dowód: - pismo z 05.09.2014 r. wraz z potwierdzeniem nadania, k. 35-36

- pismo z 22.09.2014 r., 38-40

Sąd zważył:

Mając na względzie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd uznał, iż powództwo jest niemal w całości zasadne.

Zgodnie z treścią art.444§1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. W wypadkach przewidzianych w artykule powyższym (art. 444§1 k.c.) sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę (art. 445 § 1 k.c.).

Celem zadośćuczynienia jest naprawienie szkody niemajątkowej - krzywdy. Krzywdą określa się cierpienia fizyczne i psychiczne. Do cierpień fizycznych zalicza się przede wszystkim ból i podobne do niego dolegliwości. Cierpieniem psychicznym będą ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia.

Celem zadośćuczynienia pieniężnego jest złagodzenie cierpień fizycznych i psychicznych – dlatego zadośćuczynienie obejmuje wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które wystąpią w przyszłości, zaś w orzecznictwie przyjęto, że zadośćuczynienie winno mieć charakter całościowy i obejmować zarówno cierpienia fizyczne i psychiczne już doznane, czas ich trwania, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości, a więc prognozy na przyszłość (wyrok SN z dnia 18 maja 2004 r., IV CK 357/03, LEX nr 584206).

Przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową, zasadą jest indywidualizacja okoliczności określających rozmiar krzywdy, przy uwzględnieniu konkretnego przypadku, w którym doszło do uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia. Wysokość zadośćuczynienia musi mieć charakter kompensacyjny, a więc przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość.

Mając na względzie całość zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd uznał, iż nie ulega wątpliwości, że strona pozwana odpowiada za szkodę, której doznał powód w następstwie wyżej opisanego wypadku z dnia 6 grudnia 2013 r.

Przede wszystkim wskazać należy, że strona pozwana nie wykonała ciążącego na niej obowiązku, jakim było zimowe utrzymanie terenu należącego do S. w B., na rzecz której strona pozwana w dniu 6 grudnia 2013 r. powyższe usługi świadczyła, w miejscu, gdzie doszło do wypadku, tj. na chodniku bezpośrednio przed wejściem do klatki schodowej przy ul. (...) w B., gdzie mieści się lokal mieszkalny zajmowany przez powoda. Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków T. M. (2) i E. J. (2). Zeznania te są bowiem spójne i logiczne, przy czym jednoznacznie wynika z nich, że w czasie i miejscu, gdzie doszło do opisanego wyżej wypadku, nawierzchnia chodnika była śliska, oblodzona, zalegał na niej śnieg, a nadto nie była posypana piaskiem. W świetle powyższego uznać należy, że prace związane z zimowym utrzymaniem miejsca, w którym powód uległ przedmiotowemu wypadkowi, nie zostały przez stronę pozwaną wykonane przed jego zaistnieniem. Z zeznań powyższych świadków wynika nadto jednoznacznie, iż prace polegające na posypaniu ciągów pieszych piaskiem zostały w tym dniu wykonane dopiero około południa.

Zatem – w ocenie Sądu – należy przyjąć, że strona pozwana nie wykazała, iż powyższy, ciążący na niej obowiązek zimowego utrzymania terenu w miejscu i czasie, w których wypadek wyżej opisany nastąpił, wykonała należycie, a w szczególności, że nawierzchnia chodnika była oczyszczona z lodu, śniegu, posypana piaskiem już około godziny 7.00, tj. wówczas, gdy powód uległ na nim przedmiotowemu wypadkowi, bowiem nie świadczy o tym treść złożonych przez stronę pozwaną dowodów w postaci tzw. dziennego rozliczenia godzin pracy (k. 65 -66), z których wynika jedynie,

że pracownicy strony pozwanej prowadzili prace związane z zimowym utrzymaniem terenu (odśnieżanie chodników, schodów, parkingów, posypywanie ich piaskiem) należącego do S. w B. w dniu 6 grudnia 2013 r. w godzinach od 6.00 do 12.00, ale nie dowodzi, że w miejscu i czasie, w których powyższy wypadek nastąpił, prace te były już wykonane w chwili zaistnienia przedmiotowego wypadku, co więcej teren S. w B. nie obejmuje jedynie chodnika przy klatce schodowej przy ul. (...), lecz jest zdecydowanie bardziej rozległy. W oparciu o powyższe dowody nie można wykluczyć, że nawierzchnia chodnika w miejscu przedmiotowego wypadku została posypana piaskiem, lecz - jak wynika z zeznań świadków T. M. (2) i E. J. (2) - nastąpiło to dopiero około południa w dniu 6 grudnia 2013 r.

Zdaniem Sądu, treść zebranych w sprawie dowodów, a przede wszystkim opinii biegłego z zakresu chirurgii – ortopedii uzasadnia przyjęcie, że między powyższym zdarzeniem a szkodą, której doznał powód, zachodzi normalny związek przyczynowy.

W efekcie postępowania dowodowego, a w szczególności w oparciu o opinię biegłego z zakresu chirurgii – ortopedii, Sąd uznał, iż rozmiar i stopień nasilenia cierpień fizycznych i psychicznych, jakie odczuwał powód w związku z obrażeniami ciała, których doznał wskutek powyższego wypadku, a także to, że w ich wyniku doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu, uzasadnia przyznanie powodowi kwoty 17000 zł (po uwzględnieniu powyższej opinii biegłego, Sąd uznał, iż uszczerbek na zdrowiu, którego doznał powód wynosi 8 %). W ocenie Sądu, opinia wydana przez biegłego z zakresu chirurgii – ortopedii jest logiczna, przekonywująca i nie nasuwa wątpliwości, przy czym żadna ze stron nie złożyła do niej zastrzeżeń, mimo doręczenia jej odpisów stronom (**k. 98, k. 96, k. 106 – na odwrocie i k. 107 – 109**).

Zdaniem Sądu, kwota powyższa, zasądzona na rzecz powoda tytułem zadośćuczynienia będzie dla niego odpowiednią kompensatą za doznaną krzywdę, zwłaszcza zważywszy na to, że wskutek opisanego wyżej wypadku powód doznał istotnych obrażeń ciała, w wyniku czego wystąpiła konieczność leczenia ich, powód odczuwał dotkliwe bóle, zmuszony był podjąć leczenie i odbyć rehabilitację, a także poddać się badaniom, co niewątpliwie utrudniało mu normalne funkcjonowanie i wiązało się z dolegliwościami, brakiem możliwości swobodnego poruszania się przez okres około siedmiu tygodni po powyższym wypadku (wskutek unieruchomienia lewej kończyny dolnej) oraz koniecznością istotnego ograniczenia aktywności życiowej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał że kwota 17000 zł zasądzona na rzecz powoda stanowi należyłą kompensatę za krzywdę doznaną przez powoda w wyniku wypadku z 6 grudnia 2013 r., przedstawia dla niego ekonomicznie odczuwalną wartość i nie jest nadmierna, lecz utrzymana w rozsądnych granicach.

Jak wynika z powyższej opinii biegłego, przebyty przez powoda uraz może predysponować do wcześniejszego rozwoju zmian zwyrodnieniowych, a rokowania są niepewne, zatem Sąd orzekł, jak w punkcie II sentencji.

W świetle przepisu art. 361 § 1 i 2 k.c. za uzasadnione Sąd uznał żądanie zwrotu kosztów zakupu przez powoda aparatu tulejkowego na podudzie – za kwotę 150 zł oraz kosztów zabiegów rehabilitacyjnych, którym powód poddał się po powyższym wypadku, tj. w lutym 2014 r., a mianowicie 140 zł, bowiem czas oczekiwania na rehabilitację w placówkach służby zdrowia w ramach Narodowego Funduszu Zdrowia wynosi co najmniej kilka miesięcy, co jest okolicznością powszechnie znaną, a zatem powód mógł i powinien był skorzystać z rehabilitacji w niepublicznych placówkach służby zdrowia - by nie doprowadzić do pogorszenia się jego stanu zdrowia, wykazując należyłą dbałość o swój stan zdrowia. Również z opinii biegłego z zakresu chirurgii – ortopedii wynika, że koszty powyższe zostały przez powoda poniesione w związku z koniecznością prawidłowego procesu leczenia i rehabilitacji po opisanym wyżej wypadku.

Zdaniem Sądu – zasadnym jest także żądanie zwrotu kosztów wypłaconego przez powoda Z. G. wynagrodzenia w związku z umową z dnia 8 stycznia 2014 r., zgodnie z którą zastępował on powoda w jego obowiązkach kierowcy pojazdów w ramach działalności gospodarczej, prowadzonej przez powoda, jednakże wyłącznie co do kwoty 660 zł, bowiem okres, w którym powód wymagał opieki innych osób, co wynika z opinii biegłego M. J. (2), był nie dłuższy niż siedem tygodni. Zatem - zważywszy na okres, w którym niezbędnym było zastępowanie powoda w jego obowiązkach zawodowych związanych z prowadzoną przez powoda działalnością gospodarczą w zakresie usług transportowych, liczony w wymiarze siedmiu tygodni od 6 grudnia 2013 r., za zasadne należy uznać żądanie kwoty 660 zł tytułem

kosztów powyższego zastępstwa, a mianowicie odpowiadającej wynagrodzeniu na rzecz Z. G. za trzy tygodnie, licząc od 8 stycznia 2014 r.

Podzielając pogląd Sądu Najwyższego, wyrażony w uchwale z dnia 13 marca 2012 r. (III CZP 75/11), który - zdaniem Sądu, znajduje także zastosowanie na gruncie przedmiotowej sprawy, Sąd uznał za uzasadnione żądanie kwoty 1000 zł tytułem kosztów pomocy prawnej świadczonej na rzecz powoda przez adwokata K. G. na etapie przedsądowym, lecz przy czynnościach mających na celu uzyskanie przez powoda zadośćuczynienia i odszkodowania w związku ze skutkami wyżej opisanego wypadku.

W ocenie Sądu, zasadnym jest też żądanie odsetek ustawowych od kwoty 18950 zł zasądzonej na rzecz powoda tytułem zadośćuczynienia (17 000 zł) i odszkodowania (1 950 zł) od 29 stycznia 2015 r. , tj. od dnia następnego po dniu doręczenia odpisu pozwu stronie pozwanej, bowiem w piśmie z datą 5 września 2014 r. powód zgłosił stronie pozwanej żądanie kwoty 20 000 zł tytułem odszkodowania w związku z konsekwencjami powyższego wypadku, lecz nie wskazał wysokości należności, które powyższa kwota obejmuje, nie złożył też dowodów uzasadniających żądanie zwrotu kosztów rehabilitacji i innych kosztów objętych następnie żądaniem pozwu, a zatem – w świetle powyższego – należy przyjąć , że powód nie wykazał zasadności żądania odsetek od daty wcześniejszej, aniżeli odpowiadającej dacie dnia następnego po doręczeniu odpisu pozwu stronie pozwanej, bowiem wcześniej nie skonkretyzował żądania w sposób nie budzący wątpliwości.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 100 k.p.c. - zdanie drugie. Sąd przyjął, że koszty poniesione powoda obejmują opłatę od pozwu - 959 zł, opłatę od pełnomocnictwa – 17 zł , oraz koszty zastępstwa procesowego, przy czym za uzasadnione Sąd uznał żądanie kwoty 2400 zł - stosownie do §2 ust. 1 i 2, § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013, poz. 461 ze zm.) - przy uwzględnieniu § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015.1800).

Rozstrzygnięcie zamieszczone w punkcie V sentencji Sąd oparł o przepis art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i art. 100 - zdanie drugie - k.p.c. , przy czym kwota 886,39 zł obejmuje wydatki na wynagrodzenie biegłego.